‘Schone’ Van der Wal ljept naar titel

Door Edwin Fischer

IT HEIDENSKIP – Rients van der Wal had zich gisteravond al gedouched, toen hij het terrein van de fierljepclub in It Heidenskip weer op kwam en hoorde dat hij als vierde A-klasser in de finale bij de senioren stond. Omkleden en een snelle warming up zorgden er voor dat de Workumer ‘scherp’ op de schans verscheen. Zijn sprong was vervolgens indrukwekkend. De afstand van 17.61 meter genoeg om de vijfde dagtitel uit zijn loopbaan te pakken en de topklassers met het schaamrood op de kaken naar huis te sturen.

„Myn 16.22 wie de fjirde ôfstân fan de jûn, doe't de topklassers noch ljeppen moasten. Dan tinkst net datst noch yn de finale komst, ek al wiene der mar fjouwer topklassers. Dus ha 'k mymar doucht. Mar doe't ik werom kaam, hie noch gjin ien fan de grutte mannen him yn de finale sprongen. Marten gong wiet, Klaas helle wol de drempelôfstân, mar Rein en Henk faalden ek. Dus hurd omkleie. springe en noch winne ek. Kinst wol sizze, topklassers bedankt", vatte Rients van der Wal het bizarre verloop van zijn fierljepavondje samen.

Hij was niet de enige A-klasser die verbaasd was dat hij nog een finale mocht springen. Eigenlijk was alleen Hendrik Bokke Haanstra na de voorronde zo goed als zeker van de finale. De dertigjarige Workumer ljepte naar een prima afstand van 16.92. Omdat er slechts vier topklassers aanwezig waren - Marcel Nijboer, Rimmer Abma en de broers Egon en Olaf van Kammen hadden zich afgemeld – mocht hij zich opmaken voor het toetje.

Hij zag zijn maat Rients van der Wal direct de fraaie 17.61 neerzetten, maar kwam daar in zijn laatste poging nog heel dicht bij; 17.33. „Dit is prachtich. Natuerlik hie ik sels graach myn earste deititel pakt, mar ik gun it Rients ek. Sels sit ik lekker yn myn fel nei't ik foarich jier neat presteard ha. Ik rjochtsje my ek wer op de topklasse", aldus Hendrik Bokke Haanstra.

Henk Schievink gaf ruiterlijk toe dat de topklassers, de laatste wedstrijden toch al onder de maat, weer eens schromelijk gefaald hadden. „It is in grutte skande, ek foar mysels. Ik hie yn de finale sitte moatten. Wy wiene oan ús stân ferplicht om mei seker trije man yn de finale te sitten. Nee, no hiene wy echt in fluitkonsert fertsjinne."

Een fluitconcert verdiende ook Piet Scherjon, zij het wel een euforische uitvoering. De pas veertienjarige Burgumer vlaste het hele seizoen al op een zestien metersprong, maar vestigde deze juist op zijn minst favoriete schans. Tot gisteravond was de jonge ljepper in It Heidenskip nog nooit verder gekomen dan 13.46, maar hij trakteerde het talrijke publiek op een historische sprong van 16.13 meter.

Na Ben Helmholt (16.76), Rein van der Wal (16.07) en Pieter Coehoorn (16.47), die dat allemaal op zestienjarige leeftijd presteerden, was Piet Scherjon dus de vierde springer die bij de jongens over de magische zestien metergrens sprong. „Fantastysk, in hiel fijn gefoel. Ik wist dat ik oer de sechtjin springe koe, mar moast it wol dwaan. En dat wylst de útsprong net sa goed wie. Se seine dat ik boppe yn de stok al lake."

Bij de dames maakten Jantina de Vreeze- Van der Wal en Antke van der Wal er een mooie strijd van. De eerste won uiteindelijk met een knappe 14.04, haar achternicht bleef in de finale steken op 13,90.

Junior Bart Helmholt zette de verste afstand in zijn categorie neer, 16.65, maar baalde stevig. „Der wiene mar fjouwer junioaren en dus hiene wy gjin finale. Dêrom wie der gjin deititel te winnen. Om it klassemint meitsje ik my net drok mear, mar wol om de deititels. De motifaasje om goed te springen wie der fantefoarren al net."